

CARTA DOMINICAL

3 DE DESEMBRE DE 2023

RESSÓ DE LA PARAULA El silenci de l'Advent

L'Advent conté una crida profunda i apassionant. Aquesta crida és tan important que des de fa segles ha posat en moviment la gent, ha canviat rostres derrotats i macilents en semblants il·luminats, ha aixecat cossos paralitzats per la por i la impotència.

Assumim, una vegada més, el repte d'escoltar aquesta crida, perquè la necessitem urgentment. Discernir la vocació pròpia de l'Advent, assumir-la i arribar a viure-la en el cor és una cosa avui totalment necessària.

És el que estem vivint socialment, internacionalment, personalment, allò que desperta aquesta necessitat urgent. Estem immersos en temps de crisis. I les crisis històriques són com buits que tendeixen a omplir-se de paraules i missatges "salvadors", grans discursos i programes. També provoquen molt de soroll, veus de víctimes directament afectades i crits d'atenció proclamant solucions com panacees infal·libles, generalment justificades des d'ideologies tancades.

Aquesta és una de les raons per les quals un autor fa una invitació, una mica estranya per a la majoria, al silenci. Paul Evdokimov ho anomena "el misteri del silenci". El silenci conté un misteri i està vinculat a la vivència de l'Advent:

"El silenci és l'Advent, el temps de l'espera, "tot i que és de nit", l'espera de l'inesperat. Com deia Heràclit: 'Si no s'espera, no es pot trobar allò inesperat'. La desesperança omple la boca del no-res, però la desesperança és el llindar de l'esperança".

Guarda el teu cor a l'infern i no desesperis, va dir Crist a un 'starez' contemporani"

("L'amor boig de Déu", 21.34)

Què vol dir això? Aquest autor es planteja la pregunta, tan comuna entre nosaltres, de què es pot respondre a un ateu que demana proves per creure. Respon: "únicament això: quan l'home entra en si mateix, troba el veritable silenci, sent com una crida que li ve del Pare 'que està en el secret' (Mt 6,6). El Pare parla pel seu Fill, la seva Paraula, que no aclapara mai, sinó que testimonia la proximitat immediata: 'Heus aquí que soc a la porta i truco'" (Ap 3,20). Aquí hi ha el veritable esperit de l'Advent.

Nosaltres, que seguim intentant discernir i escoltar la vocació de Déu, podem entendre aquests missatges.

- L'Advent, amb el que significa de recuperar l'esperança i l'ímpetu per viure, no comença amb una planificació o un càlcul de possibilitats per al nostre futur, sinó amb la capacitat d'escolta.

- Perquè tot, l'Advent i tota la Història de la Salvació, va començar i començarà sempre, amb una Paraula, una crida, que té el seu origen en el cor de Déu.

- Aquesta vocació pretén assolir el nostre cor. Però aquest cor pot sordejar, o millor, estar "ensordit" per mil sorolls o per un hermetisme de mort.

Vet aquí, doncs, les grans tasques de l'Advent. Déu està a la porta trucant; què significa aquesta porta tancada? Què impedeix obrir-lo?

† Agustí Cortés Soriano
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat